

18.04.10

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2010 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kięłsznia

GDOŚ/DONoo/286-3-3/584/10/tf

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 *ab initio* w zw. z art. 157 § 1 oraz art. 158 § 1 w zw. z art. 126 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, ze zm.) - dalej Kpa, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 8 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-600/09/ec, którym uzgodniono projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Karpacza w rejonie Góry Izbica,

p o s t a n a w i a m

stwierdzić nieważność postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 8 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-600/09/ec.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 sierpnia 2009 r., znak: GNiP.7322/115/09, Burmistrz Karpacza zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o zaopiniowanie projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Karpacza w rejonie Góry Izbica.

W przedmiotowej sprawie, z uwagi na położenie obszaru objętego projektem zmiany studium w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Karkonosze” (PLB020007) oraz w obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 „Karkonosze” (PLH020006), wymagane było uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Postanowieniem z dnia 8 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-600/09/ec, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu uzgodnił - w trybie art. 106 Kpa - przedłożony projekt studium.

Następnie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wpłynął wniosek Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot z dnia 29 grudnia 2009 r., znak: KO/130/12/2009, o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 8 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-600/09/ec, którym uzgodniono projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Karpacza w rejonie Góry Izbica oraz opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 9 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WSI-7041-2/475/09/ja, na temat ww. projektu.

W związku z powyższym Organ II instancji pismem z dnia 11 stycznia 2010 r., znak: GDOŚ/DONoo/286-3/16/10/tf, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o przesłanie akt sprawy. Oznaczona w ww. piśmie dokumentacja została przesłana przy piśmie z dnia 20 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-27/10/dś.

Pismem z dnia 26 lutego 2010 r., znak: GDOŚ/DONoo/286-3-2/289/10/tf, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 8 października 2009 r., znak: RDOŚ-02-WPN-6633-600/09/ec.

Dnia 22 marca 2010 r. do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wpłynęło pismo Burmistrza Karpacza z dnia 15 marca 2010 r., znak: GNiP.7322/12/2010, przedstawiające stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Po dokonaniu analizy akt sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdza, co następuje.

Postępowanie współdziałające w sprawie uzgodnienia w trybie art. 106 Kpa projektu zmiany studium w zakresie ochrony przyrody było bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość postępowania może występować od samego początku postępowania lub też wystąpić w jego trakcie. W przedmiotowej sprawie postępowanie Organu I instancji było obciążone tą wadą od momentu jego wszczęcia.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. z 2009 r. Dz. U., Nr 151, poz. 1220, ze zm.) w odniesieniu do poszczególnych form ochrony przyrody (art. 13 ust. 3a, art. 16 ust. 7, art. 23 ust. 5 oraz art. 30 ust. 3) wymaga uzgodnienia projektu studium z odpowiednimi organami administracji. Przywołane wyżej przepisy ustawy stanowiące o „uzgodnieniu” nie przewidują jednakże procedury uzgadniania projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w trybie art. 106 Kpa. Procedura przewidziana w art. 106 Kpa ma charakter szczególny i powinna być stosowana jedynie wówczas, gdy przepis prawa materialnego wyraźnie tak stanowi.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717) *organy, o których mowa w art. 11 pkt 6 i 7 oraz art. 17 pkt 7, w zakresie swojej właściwości rzeczowej lub miejscowej, uzgadniają, na swój koszt, odpowiednio projekt studium albo projekt planu miejscowego. Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.*

W związku z powyższym należy zauważyć, iż przepis art. 17 pkt 7 lit. c przewiduje uzgadnianie projektu planu, a nie projektu studium, z organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych, a zatem m. in. na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody, a w konsekwencji i stosowanie w procedurze uzgodnieniowej instytucji z art. 106 Kpa.

W przypadku zaś procedury uzgodnieniowej mającej za przedmiot projekt studium, przepis art. 24 ust. 1 w zw. z art. 11 pkt 6 i 7 mówi jedynie o uzgodnieniu projektu studium z zarządem województwa w zakresie jego zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego województwa (pkt 6) oraz z wojewodą w zakresie jego zgodności z ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 (pkt 7). W treści przytoczonego przepisu nie ma zatem mowy o procedurze uzgadniania projektu studium w zakresie zgodności z przepisami o ochronie przyrody.

Również w art. 30 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody stanowiącym, iż *projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (...), w części dotyczącej istniejącego lub projektowanego obszaru Natura 2000 wymagają uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, ustawodawca nie przewidział uzgodnienia w trybie art. 106 Kpa.*

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w art. 11 ust. 8 lit. j stanowi, że *wójt, burmistrz, albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia studium, występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do regionalnego dyrektora ochrony środowiska.*

Podkreślić należy, iż bezpodstawny wyjątek od formalno – gramatycznej interpretacji przepisów prawnych może być zagrożeniem dla zapewnienia zasady praworządności i pewności prawa. Zaznaczyć należy, iż gramatyczna wykładnia przepisów ma pierwszeństwo w stosunku do innych wykładni, co potwierdza doktryna prawnicza. Jednolita interpretacja przepisów, czyli taka jaką gwarantować może wykładnia gramatyczna, jest podstawą do spełnienia postulatów prawa. W związku z powyższym, odbieganie od ww. zasady powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy wykładnia gramatyczna nie daje podstaw do jednoznacznej interpretacji treści przepisów. Nie ma więc podstaw do elastycznego interpretowania przepisów, gdy ich znaczenie gramatyczne nie budzi wątpliwości.

Odnosząc się do podstawy i charakteru prawnego współdziałania organów w przedmiotowej sprawie, należy jeszcze raz podkreślić, że zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody, projekt zmiany studium powinien zostać uzgodniony z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, jednakże nie w trybie art. 106 Kpa, lecz w postaci wiążącego współdziałania organów administracji państwowej. Odrębną podstawą współdziałania w przedmiotowej sprawie jest wyrażenie opinii, o której mowa w art. 11 pkt 8 lit. j ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiącej jedynie wyrażenie niewiążącego stanowiska organu.

Rozróżnienia pomiędzy skutkami opinii oraz uzgodnienia dokonano w orzecznictwie oraz doktrynie. W uchwale 5 sędziów Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie z 15 lutego 1999 r., sygn.: OPK 14/98, wskazał: *Najluźniejszą formą współdziałania organów administracji publicznej jest współdziałanie polegające na zasięgnięciu opinii. Współdziałanie takie polega na tym, że jeden z organów jest zobowiązany, przed podjęciem decyzji, do zasięgnięcia opinii w sprawie od innego organu. Organ zobowiązany do zasięgnięcia opinii, nie jest prawnie związany stanowiskiem organu opiniującego. Współdziałanie, którego istotą jest wyrażenie opinii, zbliżone jest do konsultacji czy też doradztwa. Inną formą współdziałania organów administracji publicznej są działania określone w przepisach prawnych jako podjęte "w porozumieniu", "po porozumieniu", "w uzgodnieniu", "po uzgodnieniu" lub "wymagające uzgodnienia". "Porozumienie" i "uzgodnienie" są to bez wątpienia w języku potocznym, jak i prawniczym, zwroty w swej treści bardziej stanowcze i jednoznaczne, niż "opiniowanie", zakładają bowiem jednolitość stanowiska i zgodność poglądów zainteresowanych podmiotów w danej sprawie.*

Ponadto, abstrahując od wskazanej powyżej wady formalno-prawnej, projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Karpacza w rejonie Góry Izbica nie powinien zostać, przez Organ I instancji, uzgodniony ze względów merytorycznych.

Przede wszystkim należy wskazać na braki w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzonej dla ww. projektu. Jak wynika z art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. e tiret 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, ze zm.) – dalej ustawa OOS, *prognoza oddziaływania na środowisko zawiera przewidywane znaczące oddziaływania (...) na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na zwierzęta.* W przedmiotowej sprawie, jak słusznie wskazało w swoim wniosku Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, prognoza odnosi się wyłącznie do ptaków. Pominięto w niej zupełnie inne grupy zwierząt, jak ssaki, płazy i gady oraz owady, które także powinny być objęte analizą. Jednocześnie zapisy „Prognozy...” odnoszące się do możliwego zakłócenia migracji zwierząt są wewnątrznie sprzeczne. Z jednej strony uznano bowiem, iż zagrożeniem związanym z budową wyciągu jest płoszenie fauny i utrudnienie

jej swobodnego przemieszczania się, po czym wskazano, iż *planowane trasy narciarskie nie spowodują zdecydowanie niekorzystnych skutków w zakresie podziału ekosystemów*. Również w odniesieniu do ptaków przedstawione dane zawierają szereg mankamentów. Przede wszystkim nie przedstawiono metodyki wykonanej inwentaryzacji, wraz ze wskazaniem ilości i terminów przeprowadzonych kontroli terenowych oraz czasu ich trwania. Nie przedstawiono także informacji czy były wykonywane specjalne kontrole, uwzględniające specyfikę poszczególnych grup ptaków, np. kontrole w porze zmierzchowo-nocnej nastawione na wykrywanie sów czy odrębne kontrole przeprowadzane w celu wykrycia stanowisk dzięciołów i kuraków leśnych. Wskazanie jedynie, iż obserwacje przeprowadzono w kwietniu, maju i na początku czerwca jest wysoce niewystarczające. W analizie została przemilczana kwestia występowania cietrzewia *Tetrao tetrix* w Karkonoszach i możliwego oddziaływania projektu zmiany studium oraz wynikającej z niego budowy wyciągu narciarskiego na Górę Izbica na populację tego gatunku.

Ponadto, w „Prognozie...” nie przedstawiono skutków możliwej kumulacji oddziaływań budowy wyciągu na Izbicę z planowaną budową stacji narciarskiej w Kowarach - Podgórzu z wyciągami na Czoło i na Sulicę oraz z istniejącym już wyciągiem po czeskiej stronie góry Czoło. Wymienione przedsięwzięcia mogą wspólnie w istotny sposób oddziaływać na populację cietrzewia oraz innych gatunków zwierząt na tych terenach. W całych Sudetach występuje bowiem 200 - 300 cietrzewi (Kaszuba M. 2007. *Krajowy Plan Ochrony Gatunku – Cietrzew*. Jastrzębiec.), przy czym w samych Karkonoszach ok. 80 kogutów (Zawadzka D., Zawadzki J., Keller M. 2009. *Cietrzew Tetrao tetrix*. W: Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z. (red.). *Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny dotyczący gatunków chronionych Dyrektywą Ptasią*. GIOŚ, Warszawa). W „Prognozie...” powinny być przeanalizowane możliwe oddziaływania wymienionych przedsięwzięć zarówno na etapie realizacji, jak i późniejszego oddziaływania związanego między innymi z bezpośrednim ograniczaniem areалу bytowania cietrzewi czy presją turystyczną, mogącą powodować płoszenie i niepokojenie ptaków oraz przyczyniać się do obniżenia sukcesu lęgowego populacji, a tym samym – w dłuższym horyzoncie czasowym – do jej osłabienia i degradacji. Powinno się przy tym rozpatrywać oddziaływanie w szerszym aspekcie przestrzennym tzn. nawet jeśli gatunek nie został stwierdzony w obszarze, który ma zostać bezpośrednio zajęty przez inwestycję, należy w analizie uwzględnić także populacje występujące na terenach sąsiednich i możliwe przemieszczenia ptaków związane z realizacją ww. przedsięwzięć. W przedmiotowym przypadku należy przede wszystkim zwrócić uwagę na populację cietrzewia występującą w rejonie Kowarskiego Grzbietu. Cietrzew - umieszczony w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt, jako gatunek silnie zagrożony wyginięciem (kategoria EN) oraz wykazujący spadkowy trend liczebności większości polskich populacji i wymagający zdecydowanych działań ochronnych - powinien być potraktowany w sposób szczególny, tymczasem w przedmiotowej „Prognozie...” został zupełnie pominięty.

W związku z powyższym nie można przychylić się do kategorycznego stwierdzenia jakie znalazło się w piśmie Burmistrza Karpacza z dnia 15 marca 2010 r., znak: GNiP.7322/12/2010, iż *skutki kumulacji szkód przyrodniczych spowodowane budową i funkcjonowaniem ośrodka narciarskiego u podnóża i na zboczach Izbicy będą nieznaczące*, tym bardziej, że, jak również wskazano w powyższym piśmie, *w prognozie rzeczywiście nie oszacowano tego problemu*. Tym samym nie można, bez wnikliwej analizy, stwierdzać *a priori*, że oddziaływanie będzie nieznaczące.

Jednocześnie nie można zgodzić się z zawartym w analizowanym dokumencie stwierdzeniem, że planowana inwestycja prawdopodobnie nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla stanowiska sóweczki *Glaucidium passerinum*, zinwentaryzowanego w jej sąsiedztwie. Uwzględniając odległość stanowiska gatunku od obszaru objętego przedsięwzięciem oraz średnią powierzchnię areалу lęgowego sóweczek wynoszącą ok. 1 km² (Mikusek R. *Sóweczka*. 2004. W: Gromadzki M. (red.). *Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000. Tom 8*. Ministerstwo Środowiska. Warszawa), a w Górach Stołowych ok. 1,5 km² (Mikusek R. 2009. *Sóweczka Glaucidium passerinum*. W: Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z. (red.). *Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny dotyczący gatunków chronionych Dyrektywą Ptasią*. GIOŚ, Warszawa) należy uznać, iż planowana inwestycja i związana z nią wycinka drzewostanu prawdopodobnie ingeruje bezpośrednio w terytorium sóweczki. Utrata siedlisk jest uznawana za główne zagrożenie dla ww. gatunku. Jak wynika ze Standardowego Formularza Danych dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Karkonosze”, w ostoi tej występuje od 5 do 10 par sóweczek. W związku z powyższym, utrata choćby jednego stanowiska może istotnie wpłynąć na populację tego gatunku zamieszkującą Karkonosze.

Jedną z implikacji związanych z budową wyciągów narciarskich na terenach górskich jest zainicjowanie lub nasilenie intensywnych procesów erozyjnych, przyczyniających się do degradacji pokrywy glebowej i roślinności (por. Łajczak A. 1996. *Wpływ narciarstwa i turystyki pieszej na erozję gleby w obszarze podszczytowym Pilska*. W: Łajczak A., Michalik S., Witkowski Z. (red.). *Wpływ narciarstwa i turystyki pieszej na przyrodę masywu Pilska*. Studia Naturae 41. Instytut Ochrony Przyrody PAN. Kraków). W masywie Pilska w Beskidzie Żywieckim stwierdzono, że na nartostradach i w sąsiedztwie szlaków turystycznych, około 15% powierzchni terenu jest całkowicie pozbawione pokrywy roślinnej, a wyraźne uszkodzenia darni występują na około 50% powierzchni (Michalik S. 1996. *Oddziaływanie narciarstwa i turystyki pieszej na szatę roślinną szczytowej części masywu Pilska*. W: Łajczak A., Michalik S., Witkowski Z. (red.). *Wpływ narciarstwa i turystyki pieszej na przyrodę masywu Pilska*. Studia Naturae 41. Instytut Ochrony Przyrody PAN. Kraków). Zasięg ww. negatywnych oddziaływań może nie ograniczać się tylko do terenu tras zjazdowych, co ma związek z rozwojem tzw. narciarstwa *freeride'owego* (pozatrassowego). W związku z powyższym stanowiska cennych gatunków roślin mogą być narażone na zniszczenie nawet poza terenem przewidzianym pod planowane przedsięwzięcie. Zagadnienie to nie zostało w „Prognozie...” szczegółowo

przeanalizowane co również należy uznać za uchybienie. Znalazło się tam jedynie stwierdzenie o konieczności monitorowania procesów erozyjnych, natomiast nie przedstawiono analizy podatności terenów przewidzianych pod inwestycję pod kątem możliwości wystąpienia nasilonych procesów erozyjnych oraz działań mających na celu zapobieganie lub minimalizację mogących zaistnieć niekorzystnych oddziaływań.

Wątpliwości może także budzić sam zamiar budowy wyciągu narciarskiego na Górze Izbiica. Korzyści płynące z posadowienia wyciągu poniżej 850 m n.p.m., z uwagi na efemeryczne zaleganie pokrywy śnieżnej, mogą okazać się znikome. O potencjalnych problemach w tym względzie wspominają autorzy w treści „Prognozy...” stwierdzając, iż *sezony zimowe charakteryzują się dużą niestabilnością w występowaniu dni z pokrywą śnieżną oraz w szczytowej partii grzbietu Izbiicy na wys. 800 – 850 m n.p.m. obserwuje się zwiększone prędkości wiatrów, zwłaszcza podczas zjawisk fenowych. (...) Wiatry fenowe powodują szybkie topnienie śniegu lub jego wywiewanie z części grzbietowej.* Powyższe, wraz z nieuregulowaną pod względem formalno-prawnym kwestią zaopatrzenia w wodę dla celów dośnieżania tras zjazdowych i trudnymi do przewidzenia skutkami (dla reżimu hydrologicznego i siedlisk przyrodniczych) rozbudowy ujęcia „Budniki”, stawia pod znakiem zapytania możliwość i sensowność zmiany „Studium...”.

Ponadto, w odniesieniu do zawartego w „Prognozie...” stwierdzenia, iż *na etapie kierunków rozwoju, przy braku szczegółowych rozwiązań, które mogą być bliżej zdefiniowane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i w pełni sprecyzowane w projektach technicznych inwestycji trudno określić, czy realizacja przedsięwzięcia gwarantuje zachowanie walorów przyrodniczych w rejonie Izbiicy,* słusznie wskazało Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot (powołując się na wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości C-304/05 *Parco Nazionale dello Stelvio*), że *zalecenie w ocenie dalszych prac w celu ustalenia oddziaływania oraz brak dokonania wniosków ostatecznych (...) są przesłankami świadczącymi, że ocena nie jest „odpowiednia” w rozumieniu art. 6(3) Dyrektywy Siedliskowej oraz prognoza OOS powinna jasno określić dopuszczalność przedsięwzięć, co do których jest uzasadnione podejrzenie wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000.* W przedmiotowym przypadku „Prognoza...” nie wyklucza negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na walory przyrodnicze tego terenu, w związku z czym nie może stanowić podstawy do przyjęcia projektu zmiany „Studium...”. Zastosowanie ma tutaj tzw. „zasada przezorności” mówiąca, iż jeśli nie można wiarygodnie uzasadnić, że oddziaływanie jest nieznaczące, to należy przyjąć, że może być ono znaczące. Zgodnie z art. 55 ust. 2 ustawy OOS *projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.*

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma podstaw by, jak sugeruje to w swoim piśmie Burmistrz Karpacza, uznać budowę wyciągu na Izbicę za przedsięwzięcie wynikające z nadrzędnego interesu publicznego. Imperatyw ten odnosi się przede wszystkim do zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa publicznego oraz pozytywnych skutków o pierwszorzędym znaczeniu dla środowiska. Ponadto mogą być to także inne imperatywy o charakterze społecznym bądź gospodarczym, jednakże interes ten musi być „nadrzędny” co oznacza, iż nie każdy rodzaj interesu publicznego o charakterze społecznym lub gospodarczym jest wystarczająco ważny, aby był uważany za nadrzędny. Za takowe mogą być uznane przedsięwzięcia trwale i bezsprzecznie zaspokajające podstawowe potrzeby społeczności (por. Behnke M., Kistowski M., Tyszecki A. 2004. *System ocen oddziaływania na środowisko w granicach obszarów Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 w wybranych krajach Unii Europejskiej oraz w Polsce*. Eko-Konsult, Gdańsk).

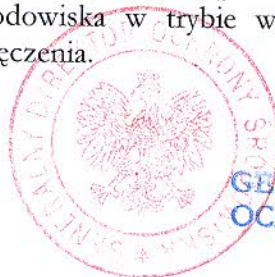
Konkludując stwierdza się, iż w przedmiotowej sprawie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu posługując się trybem przewidzianym w art. 106 Kpa działał bez podstawy prawnej i tym samym wypełnił art. 156 § 1 pkt 2 Kpa *ab initio*. Tego typu kwalifikowana wada procesowa występuje na skutek wydania decyzji, tu: postanowienia, wówczas, gdy przewidziana jest inna forma działania, np. czynności materialnotechniczne (por. wyrok NSA z dnia 24 czerwca 1983 r., I SA 283/83, ONSA 1983, nr 1, poz. 44). Taka sytuacja wystąpiła w przedmiotowej sprawie. Dlatego też kontrolowane w trybie nadzoru postanowienie należy wycofać z obrotu prawnego ze skutkiem *ex tunc*.

Ponadto, również ze względów merytorycznych, z uwagi na zaistniałe braki w prognozie oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Karpacza w rejonie Góry Izbica, projekt zmiany studium nie powinien zostać uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w osnowie.

Pouczenie:

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia zawartego w niniejszym postanowieniu może je zaskarżyć do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w trybie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.

GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kiełsznia